

Răsplata pentru credincioșie

DE CITIT

Evrei 11:6;
Isaia 62:11;
Romani 6:23;
Romani 8:16-18;
Ioan 14:1-3;
Apocalipsa 21;
Matei 25:20-23

DE MEMORAT

«Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!” »
(Matei 25:21)

Sabat după-amiază

Chiar dacă nu putem face nimic pentru a ne câștiga mântuirea, Biblia folosește speranța răsplătirii ca o motivație pentru viața credincioasă, dusă ca beneficiari nedemni ai harului lui Dumnezeu. La urma urmei, tot ceea ce primim se datorează – întotdeauna și exclusiv – harului lui Dumnezeu. David a exprimat acest lucru astfel: „Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. Orânduiri Domnului sunt fără prihană și înveslesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii. Frica de Domnul este curată și ține pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte. Ele sunt mai de preț decât aurul, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât mierea, decât picurul din faguri. Robul Tău primește și el învățătura de la ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare” (Psalmii 19:7-11).

În diferite locuri, Biblia vorbește despre răsplata noastră, ceea ce ne este promis prin Hristos după a doua venire și după ce acest ocol teribil cauzat de păcat se va sfârși o dată pentru totdeauna.

Ce ni se promite și ce asigurare avem că vom primi ceea ce ne-a fost promis?

Răsplată pentru credincioșie

1 Citește Evrei 11:6. Ce înseamnă pentru tine acest verset și care ar trebui să fie reacția la citirea lui? Vezi și Apocalipsa 22:12; Isaia 40:10; 62:11. Ce ne învață toate aceste texte?

Evrei 11:6 Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

Apocalipsa 22:12 „Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

Isaia 40:10 Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui.

Isaia 62:11 Iată ce vestește Domnul până la marginile pământului: „Spuneți fiicei Sionului: „Iată, Mântuitorul tău vine; iată, plata este cu El, și răsplătirile merg înaintea Lui.”

Răsplata Domnului pentru copiii Lui credincioși este unică și, la fel ca multe lucruri spirituale, depășește înțelegerea noastră finită. „Limbajul omenesc nu este în stare să descrie răsplătirea celor neprihăniți. Va fi cunoscută numai de aceia care o vor vedea. Nicio minte mărginită nu poate cuprinde slava Paradisului lui Dumnezeu” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 674).

Isus a încheiat Fericitările, cu care începe Predica de pe Munte, cu aceste cuvinte: „Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și înveseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi” (Matei 5:11,12).

După enumerarea oamenilor credinței în Evrei 11, autorul începe capitolul următor explicând de ce Isus a fost dispus să moară pe cruce. „Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Evrei 12:1,2).

Dar a fi răsplătit pentru credincioșie nu este același lucru cu mântuirea prin fapte. Care dintre noi sau dintre personajele din Biblie are fapte suficient de bune pentru a avea vreun merit înaintea lui Dumnezeu? Niciunul, bineînțeles. Tocmai acesta este scopul jertfei lui Hristos. Dacă ne-am fi

putut salva singuri, prin fapte, Isus nu ar mai fi ajuns la cruce. În schimb, mântuirea trebuie să fie prin har. „Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har. Și, dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altminteri, fapta n-ar mai fi faptă” (Romani 11:6). Răsplata, în schimb, este pur și simplu rezultatul a ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi și în noi.

Cum înțelegem deosebirea dintre mântuirea prin har și răsplata după fapte? Pregătește-te să răspunzi în cadrul grupei în Sabat.

Luni, 20 martie

Viața veșnică

Ca ființe umane, ne dorim veșnicia. Și, potrivit Bibliei, această veșnicie va veni în una dintre următoarele două forme, cel puțin pentru fiecare dintre noi individual: fie viață veșnică, fie dispariție veșnică. Asta este. Nu există cale de mijloc. Nu putem oscila, un pic aici, un pic acolo. Ci este ori una (viața), ori cealaltă (moartea). Este genul de situație „totul sau nimic”.

2 Citește Romani 6:23 și Ioan 3:16. Ce opțiuni ne sunt prezentate aici?

Romani 6:23 Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

Ioan 3:16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Este greu să ne imaginăm două variante mai clare sau mai distincte, nu-i așa? Șansele sunt ca, dacă citești aceste rânduri, să fi ales viața veșnică sau cu siguranță să o iei în considerare. Dumnezeu are capacitatea unică de a face tot ceea ce spune că poate face – Își îndeplinește toate promisiunile. Partea noastră este să credem pur și simplu în El, să ne bazăm pe meritele lui Isus și prin credință să ascultăm de Cuvântul Său.

3 Citește Ioan 14:1-3. Care este sfatul lui Dumnezeu pentru noi în versetul 1 și ce promite să facă în versetele 2 și 3?

Ioan 14:1-3 1 „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.

2 În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

3 Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

În ultimele zile ale lucrării Sale pământești, Isus a rostit pentru ucenici aceste uimitoare cuvinte de speranță și curaj. Aceste cuvinte aveau să îi încurajeze în vremuri de încercare și disperare. Ar trebui să aibă același efect și asupra noastră. Isus a venit din cer, S-a întors în cer și ne-a promis: „Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

Și, poate mai mult decât orice altceva, moartea lui Hristos pe cruce la prima Lui venire este cea mai mare asigurare cu privire la a doua Lui venire, deoarece, fără a doua venire, care să fie scopul primei veniri? Pe cât de siguri suntem că Hristos a murit pentru noi pe cruce, pe atât de siguri putem fi că, așa cum a promis, Se va întoarce: „Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:3).

Meditează la ideea că prima venire a lui Hristos este garanția celei de-a doua Lui veniri. Ce s-a întâmplat la prima venire care face ca promisiunea celei de-a doua veniri să fie una credibilă?

Marți, 21 martie

Noul Ierusalim

Descrierea biblică a Noului Ierusalim este ceea ce Avraam a văzut prin credință: „Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu” (Evrei 11:10). Noul Ierusalim este capodopera lui Dumnezeu, construit pentru cei care Îl iubesc și păzesc poruncile Lui. Noul Ierusalim va fi casa copiilor credincioși ai lui Dumnezeu din cer din timpul mieii de ani și apoi de pe pământul nou, pentru totdeauna. Și există o veste bună pentru cei cărora nu le place să facă bagaje sau să se mute. Dumnezeu Se ocupă de toate. Ioan spune că a văzut cetatea: „Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei” (Apocalipsa 21:2).

4 Citește Apocalipsa 21. Care sunt lucrurile care ne sunt promise?

Apocalipsa 21

- 1 Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.
- 2 Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
- 3 Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

- 4 El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișă, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”
- 5 Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.”
- 6 Apoi mi-a zis: „S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.
- 7 Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui, și el va fi fiul Meu.
- 8 Dar, cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”
- 9 Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!”
- 10 Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer de la Dumnezeu,
- 11 având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră preascumpă, ca o piatră de jasp, străvezie ca cristalul.
- 12 Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și, la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.
- 13 Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți, și spre apus, trei porți.
- 14 Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.
- 15 Îngerul care vorbea cu mine avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei.
- 16 Cetatea era în patru colțuri, și lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă.
- 17 I-a măsurat și zidul, și a găsit o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul.
- 18 Zidul era zidit de jasp, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată.
- 19 Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de jasp; a doua, de safir; a treia, de calcedonie; a patra, de smarald;

- 20 a cincea, de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de crisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de crisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.
- 21 Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie.
- 22 În cetate n-am văzut niciun Templu; pentru că Domnul Dumnezeu cel Atotputernic ca și Mielul sunt Templul ei.
- 23 Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul.
- 24 Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.
- 25 Porțile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte.
- 26 În ea vor aduce slava și cinstea neamurilor.
- 27 Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.

Atât de multe lucruri sunt aici încât abia le poate pricepe mintea noastră, așa afectată de păcat cum e și cunoscând numai o lume căzută și stricăță. Dar ceea ce putem totuși pricepe este dător de speranță.

În primul rând, întocmai cum a locuit cu noi în această lume căzută când a venit în trup, Isus va locui cu noi și în lumea nouă. Ce privilegiu trebuie să fi fost pentru cei care L-au văzut pe Isus de aproape și personal! Vom avea această șansă din nou, doar că fără vâlul păcatului care distorsionează ceea ce vedem.

Apoi, cum putem noi, care avem parte frecvent de tristețe, lacrimi și durere să înțelegem una dintre cele mai mari promisiuni ale Bibliei: „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4)? Toate aceste „lucruri dintâi” vor fi trecut, lucruri care nu ar fi trebuit să existe niciodată.

De asemenea, din tronul lui Dumnezeu curge apa pură a vieții și de fiecare parte a râului se află pomul vieții. Tronul lui Dumnezeu va fi acolo și „ei vor vedea fața Lui” (Apocalipsa 22:4). Din nou, cei răscumpărați vor trăi într-o apropiere de Dumnezeu de care, în cea mai mare parte, nu ne bucurăm acum.

Citește Apocalipsa 21:8, despre soarta celor care vor suferi a doua moarte. Care dintre păcatele descrise aici nu poate fi iertat de Isus? De ce sunt acești oameni pierduți, deși unii dintre cei care au făcut aceleași lucruri sunt mântuiți? Care este diferența crucială dintre aceste două categorii?

Apocalipsa 21:8 Dar, cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”

Miercuri, 22 martie

Încheierea socotelilor

Spre sfârșitul lucrării lui Isus, ucenicii au venit la El în privat și L-au întrebat: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” (Matei 24:3). Isus a răspuns întrebărilor lor în următoarele două capitole: Matei 24 vorbește despre semnele din lume, precum războaie, dezastre etc.; Matei 25 vorbește despre starea bisericii chiar înainte de revenirea lui Isus. Această stare este ilustrată prin trei povestiri, una dintre ele fiind parabola talanților – despre cum a folosit poporul Său darurile pe care Dumnezeu i le-a încredințat.

5

Citește Matei 25:14-19. Cine este cel care merge într-o țară îndepărtată? Cui încredințează bunurile sale? Ce înseamnă „le-a cerut socoteală” (Matei 25:19)?

Matei 25:14-19 14 Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averea sa.

15 Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat. 16 Îndată, cel ce primise cei cinci talanți s-a dus, i-a pus în negoț și a câștigat cu ei alți cinci talanți.

17 Tot așa, cel ce primise cei doi talanți a câștigat și el alți doi cu ei.

18 Cel ce nu primise decât un talant s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.

19 După multă vreme, stăpânul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala.

Ne gândim uneori la talanți ca la darurile naturale precum cântatul, vorbitul etc., dar în parabola similară, cea a polilor, din Luca 19:12-24, banii și administrarea acestora sunt precizați în mod clar. Ellen G. White a declarat și ea: „Mi-a fost arătat că pilda talanților nu a fost pe deplin înțeleasă. Această lecție importantă le-a fost dată ucenicilor spre folosul creștinilor care trăiesc în timpul final. Acești talanți nu reprezintă simpla capacitate de a predica și a-i învăța pe alții din Cuvântul lui Dumnezeu. Pilda se aplică la bunurile trecătoare pe care Dumnezeu le-a încredințat poporului Său” (Mărturii pentru biserică, vol. 1, p. 197).

6

Citește Matei 25:20-23. Ce le spune Dumnezeu celor care au fost administratori devotați ai banilor pentru susținerea cauzei Sale? Ce înseamnă „intră în bucuria stăpânului tău” (Matei 25:23)?

Matei 25:20-23 20 Cel ce primise cei cinci talanți a venit, a adus alți cinci talanți și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți.”

21 Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”

22 Cel ce primise cei doi talanți a venit și el și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți.”

23 Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”

Este oarecum firesc să ne gândim că alții au mai mulți talanți decât noi și prin urmare au o răspundere mai mare în fața lui Dumnezeu. Dar, în această parabolă, persoana cu un singur talant – cu cei mai puțini bani – este cea care se dovedește necredincioasă și pierde împărția. În loc să ne gândim la responsabilitățile altora, să ne concentrăm pe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu și pe modul în care putem folosi respectivele lucruri spre gloria Sa!

Cum o s-o scoți la capăt când Dumnezeu va veni „să îți ceară socoteală”?

Joi, 23 martie

Cu ochii la premiu

După convertire, Pavel s-a dedicat întru totul cauzei lui Hristos. Datorită educației sale și a minții lui ascuțite, ar fi putut fi un om de mare succes din perspectivă omenească. Asemenea lui Moise, Pavel a ales să sufere alături de copiii credincioși ai lui Dumnezeu și de dragul lui Hristos. A îndurat bătai, bătai cu pietre, închisoare, naufragiu, foamete, frig și multe altele, după cum stă scris în 2 Corinteni 11:24-33.

7

Citește Romani 8:16-18. Conștientizarea statutului de copil al lui Dumnezeu l-a ajutat pe Pavel să reziste? Cum?

Romani 8:16-18 16 Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.

- 17 Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.
- 18 Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.

Valoarea acordată de Pavel răsplătirii celor credincioși i-a menținut entuziasmul în timp ce suferea pentru Hristos. El a scris din închisoare: „Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înaintea, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus” (Filipeni 3:13,14).

8

Citește 1 Timotei 6:6-12 – un pasaj deja analizat, dar asupra căruia merită să revenim. Care este mesajul lui esențial, mai ales pentru noi, creștinii?

1 Timotei 6:6-12 6 Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig.

7 Căci noi n-am adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.

8 Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns.

9 Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare.

10 Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rățacit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.

11 Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea.

12 Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică, la care ai fost chemat și pentru care ai făcut cea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.

Din perspectivă biblică, prosperitate înseamnă a avea ceea ce ai nevoie atunci când ai nevoie. Nu este acumularea de bunuri. Prosperitate este și împlinirea făgăduinței din Filipeni 4:19 (Citește-o cu atenție!). Nu în ultimul rând, prosperitate înseamnă să fii recunoscător pentru ceea ce ai în Domnul și să te încrezi în El în toate lucrurile.

Dumnezeu nu le promite copiilor Săi că vor fi toți bogați în ce ține de lucrurile acestei lumi. De fapt, El spune că toți cei care trăiesc vieți evlavioase vor fi persecutați. Ceea ce ne oferă El este mai bun decât orice bogăție

lumească. El spune: „Îți voi împlini nevoile și oriunde te vei duce voi fi cu tine.” Apoi, la sfârșit, le va oferi celor credincioși adevărata bogăție și responsabilitate și viața veșnică. Ce răsplată minunată!

Spre sfârșitul vieții sale, Pavel a putut să spună: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cu-nuna neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:7-8). Fie ca toți, prin harul lui Dumnezeu, să putem spune același lucru și cu aceeași certitudine!

Vineri, 24 martie

Un gând de încheiere

Iată o descriere a unei familii bisericești ai cărei membri sunt administratori credincioși ai bunurilor lui Dumnezeu pe pământ:

- Pastorii și liderii bisericii locale au reușit să învețe, să instruiască, să sprijine și să încurajeze membrii bisericii în ce privește administrarea financiară biblică.
- Credincioșii implementează principiile biblice și își măresc generozitatea, economisind în mod regulat pentru situații neprevăzute și scăpând din robia datoriilor și a consumului. Stilul lor de viață este marcat de moderație, disciplină și mulțumire. Bani nu mai sunt dumnezeul rival și oamenii progresează în relația lor cu Dumnezeu Creator.
- Este dimineața de Sabat și credincioșii sosesc pentru serviciile divine. Comportamentul lor transmite pace – o lipsă de îngrijorare cu privire la chestiunile financiare, un sentiment omniprezent de mulțumire și recunoștință. Conflictul marital cu privire la bani a fost eliminat la scară largă. Toți intră la închinare cu nerăbdare, așteptând prezența și lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul lor.
- Proiectele bisericii sunt în totalitate finanțate, iar impactul este unul puternic. Dragostea lui Hristos ajunge la cei în nevoie într-un mod concret. Există constant fonduri pentru asigurarea de mijloace care să sprijine lucrarea într-un mod extraordinar.

Întrebarea care ne stă în față este: Ce ne cheamă Dumnezeu să facem cu resursele pe care ni le-a încredințat?

Studiu zilnic

Biblia: *Neemia 10 – Estera 3;*

1. Ce procent din populație trebuia să vină să locuiască în cetatea sfântă?
2. Cine zidiseră sate împrejurul Ierusalimului?
3. Cum s-a sfințit ziua Sabatului la porțile Ierusalimului?
4. Cum a justificat Mardoheu refuzul de a se închina lui Haman?

Ellen G. White: cartea [*Rugăciunea*](#), capitolul 18.

5. Ce pot face copiii la altarul familiei?

Studiul audio